

ה"ת 20596/04/22 - נסים אגבריה נגד תחנת משטרה - אום אל פאחם, עמותת " החיות ואנחנו"

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 20596-04-22 אגבריה נ' תחנת משטרה - אום אל פאחם (מרחב עמקים) ואח'

בפני כבוד השופט יעקב גולדברג
המבקש נסים אגבריה
נגד
המשיבים
1. תחנת משטרה - אום אל פאחם (מרחב עמקים)
2. עמותת " החיות ואנחנו"

החלטה

לפני בקשה למתן צו האוסר על המשיבים להעביר לאחר או למכור את הכלב ריי ולמסרו לאלתר לידי המשיב. מאז נתפס הכלב, הוא נמצא בידי המשיבה 2, עמותת לרווחת בעלי חיים.

רקע ההליך

- ראשית ההליך בבקשת לסעד זמני שהוגשה במסגרת תביעה אזרחית. בבקשה נטען כי משטרת ישראל "החרימה את הכלב ללא כל הצדקה או סמכות".
- בבקשה לסעד הזמני נטען כי אחיו של המבקש לקח את הכלב לטיול ברכבו של חבר, ללא ידיעת המבקש. הרכב נעצר לבדיקת משטרה שגרתית והתברר כי החבר נהג ללא רשיון. כנטען בבקשה, ברכב נערך חיפוש והכלב הוחזר. במסגרת הבקשה הדגיש המבקש כי הכלב רשום ככלבה של מי שהיתה בת זוגו של המבקש עד לפני כשנה ולאחר שבני הזוג נפרדו עבר הכלב לחזקת המבקש ואחיו. כנטען בבקשה, הכלב הועבר על ידי המשטרה לעמותת המשיבה וזאת בניגוד לחוק.
- המבקש טען, כי לכלב ערך רגשי גבוה וכי לאחר שהכלב הוחזר ילדיו בוכים ועצובים.
- בהחלטה מיום 11.4.22, יום הגשת הבקשה, הוריתי על צו זמני האוסר על העברת הכלב מידי המשיבה 2 לאחר על יסוד תיאור תפיסת הכלב על ידי המשטרה במהלך חיפוש ברכב, כמתואר בבקשה, הוריתי כי הבקשה תידון כבקשה להחזרת תפוס וכי דיון בבקשה יתקיים למחרת היום.
- ביום 12.4.22 התקיים דיון במעמד המבקש והמשיבים. במעמד הדיון הוגשו דוחות פעולה של השוטרים שביצעו את החיפוש ומהם עלה, לראשונה, כי כלבו של המבקש וכלב נוסף נמצאו בתא המטען של הרכב. נציג המשטרה העיד כי הכלבים נמצאו במצב של תשישות, ועלה חשד להתעללות. בשל מצבם ובשל החשד כי הכלבים עברו התעללות יצרה המשטרה קשר עם העמותת המשיבה והעבירה את הכלבים אליה לצורך השגחה.

6. במעמד הדיון המשטרה אישרה כי הבעלים הרשומים של הכלב אישרה שהכלב הועבר למבקש ועל כן החשד לגניבת הכלבים ירד מן הפרק. נציג המשטרה הוסיף כי הנוסעים ברכב לא נחקרו בחשד להתעללות. המשטרה השאירה את ההחלטה על גורל הכלב לשיקול דעת בית המשפט.
7. **נציגת העמותה המשיבה**, הגב' סמדר אסא, העידה כי הכלבים הגיעו לידי העמותה במצב ירוד מאד. גב' אסא הוסיפה: "הכלבים הגיעו במצב ירוד מאד. הזכר במיוחד סובל עד היום מטרומה מאד חזקה, הוא מאד מפחד והיסטרי וכל רעש מכניס אותו לחרדה. [הכלבים] היו מיובשים ולקחנו אותם לוטרינר והם קיבלו עירוי. עד היום הכלב סובל מחרדה קשה מאד.
8. העמותה המשיבה הגישה סיכום בדיקת הוטרינר ד"ר עמיר כפרי מיום תפיסת הכלבים. על פי המפורט בסיכום הבדיקה, בעת שהכלב הגיע לבדיקה הוא היה חרד מאד, טכיקרדי ומיושב מאד. הוטרינר ראה לנכון לציין כי "היום הינו יום חם מאד".
9. **המבקש** העיד כי מסר את הכלב לבן דודו לצורך זיווג למחרת היום. המבקש טען כי לא היה מודע לכך שהכלב הוסע בתא המטען. המבקש ובא כוחו הדגיש כי הכלב מטופל ומחוסן וכי הכלב יקר מאד לילדיו של המבקש והכחישו בתוקף התעללות בכלב.
10. אחי המבקש, אשר על פי הנטען לקח את הכלב מהמבקש ללא הרשאה, והאדם שנהג ברכבו של המבקש לא נכחו בדיון ולא מסרו עדות.
11. בסיומו של הדיון במעמד הצדדים התבקשה עמדת הממונה על חוק צער בעלי חיים, אשר התבקש להודיע האם יש לו עניין להפעיל את הסמכויות המוקנות לו בחוק צער בעלי חיים, תשנ"ד-1994 (להלן - "**החוק**" או "**חוק צער בעלי חיים**") בנסיבות המקרה הנוכחי.
12. תשובת הממונה על חוק צער בעלי חיים במשרד החקלאות ופיתוח הכפר התקבלה ביום 9.5.22. בתשובתה הודיעה הממונה כי לא נמסרה לה הודעה לפי סעיף 9(א) לחוק וכי לא עומד בפניה כל חומר חקירה בנוגע לאירוע מושא הבקשה. מטעמים אלה, כך נמסר בהודעה, בשלב זה אין לממונה על חוק צער בעלי חיים עניין להפעיל סמכותה לפי סעיף 10 (א) לחוק.

דיון

13. מן החומר בתיק עולה, כי כלבו של המבקש וכלב נוסף, נמצאו בתא המטען של רכב אשר נעצר לבדיקת משטרה שגריתית. מן החומר בתיק עולה כי בדיקת וטרינר העלתה כי הכלב היה במצב של התייבשות וחרדה כתוצאה מהשהייה בתא המטען בזמן נסיעה. הסעת הכלב בתא המטען של הרכב מהווה, על פני הדברים, התעללות או התאכזרות, בהתאם לסעיף 2(א) לחוק צער בעלי חיים.
14. סעיף 8 לחוק צער בעלי חיים מסמך את בעלי התפקיד המפורטים בו, ובהם שוטר, לתפוס בעל חיים שיש להם יסוד סביר לחשוד שנעברה בו עבירה לפי חוק זה, זאת בנוסף לסמכות התפיסה שבידי שוטר מכח הוראות פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969. הסעיף מורה כי בעל חיים שנתפס בדרך זו יועבר למקום שאישר הממונה על חוק צער בעלי חיים. בנסיבות הנוכחיות, תפיסת הכלב נעשתה בסמכות, זאת נוכח

החזקת הכלב בתא המטען של הרכב.

15. הימנעות המשטרה מחקירת עבירה על חוק צער בעלי חיים אינה מבטלת סמכות זו ואינה מביאה להחזרה אוטומטית של בעל החיים, במקרה הנוכחי הכלב, לבעליו. סעיף 9(ב) לחוק צער בעלי חיים קובע הסדר ספציפי לעניין החזרת בעל חיים שנתפס לפי סעיף 8 לחוק. סעיף 10 לחוק מקנה לממונה סמכות להורות שבעל החיים לא יוחזר לבעליו או למי שהחזיק בו אם הוא סבור שעקב הנסיבות שבשולן נתפס בעל החיים לפי סעיף 8 אין להחזירו לבעליו או למחזיק בו.

16. גם הודעת הממונה על חוק צער בעלי חיים כי אין לה עניין להפעיל את סמכותה לפי סעיף 10(א) לחוק, אינה מביאה לתוצאה אוטומטית של החזרת הכלב למבקש. הודעת הממונה אינה מבוססת על ממצא פוזיטיבי אלא על כך שחומר חקירה אינו מצוי בפניה.

17. בסעיף 9 ובסעיף 10 לחוק קבע המחוקק נוסחת איזון בין זכות הקניין של המבקש ובין הפגיעה הנתענת בו ובבני משפחתו כתוצאה מהוצאת הכלב מחזקתם, מחד גיסא, לבין האינטרס הציבורי במניעת התעללות בבעלי חיים, בקיום חובותיו של אדם המחזיק בבעלי חיים, כפי שנקבעו בחוק, ובהתחשבות בעניינו של בעל החיים עצמו, הזוכה להגנה "אישית" בחוק, אם לא במפורש, לכל הפחות במשתמע, מאידך גיסא. איזון זה ראוי שייבחן על ידי הממונה על חוק צער בעלי חיים, לאחר שיימסר לו חומר החקירה בתיק, וזאת לאחר שמשטרת ישראל תמלא חובתה ותשלם את חקירת החשד לעבירה על חוק צער בעלי חיים.

18. לעניין זה ראו עפ"א (ב"ש) 33135-08-18 **מדינת ישראל - משרד החקלאות ופיתוח הכפר נ' ניסני** (4.12.2018), שבו נקבע, מפי כב' השופט א' איינפלד: "אכן, מבחינה פרוצדוראלית, מבחינת סדר הדין במובן הכרונולוגי, ההחלטה הראשונה היא של הממונה. לאחר החלטה זו, הבעלים או המחזיק של בעל החיים הוא זה אשר פונה לבית המשפט, כאשר אינו שבע רצון מהחלטת הממונה" (פס' 55 לפסק הדין). יצוין, כי באותו עניין נקבע כי לבית המשפט השומע בקשה לפי סעיף 10א לחוק סמכות להכריע בבקשה כהחלטה מקורית, ולא על דרך של ביקורת מנהלית והוא מוסמך להורות אחרת מכפי שהורה הממונה, גם אם החלטת הממונה לא חרגה ממתחם הסבירות. שיקול דעתו הרחב של בית המשפט אינו מצדיק פסיחה על הגשת בקשה לממונה.

מן הכלל אל הפרט

19. המבקש הוא בעלי הכלב. עליו האחריות לספק לו את צרכי מחייתו, לדאוג לבריאותו ולמנוע התעללות בו. בשלב זה אין ראייה למעורבות ישירה של המבקש בהסעת הכלבים בתא המטען ועניין זה לא הובהר בחקירת המשטרה. עם זאת, המבקש הוא האחראי על הכלב. בבקשתו המבקש טען כי אחיו "לקח את הכלב לטיול", ובעדותו בבית המשפט אמר כי "נתתי אותו לבן דוד שלי לזווג אותו". חלקו של המבקש בהסעת הכלב או הכלבים בתא המטען לא התברר עד תום, והדבר מחייב בירור. בשלב זה יש לקבוע כי קיים יסוד לסבור כי המבקש לא מילא את חובתו על פי חוק צער בעלי החיים.

20. במקרה הנוכחי אין בפני בית המשפט תשתית עובדתית מלאה והממונה על חוק צער בעלי חיים, המופקד על אכיפת חוק זה, אינו צד להליך, ועל כן אין לאפשר למבקש לפסוח על פנייה לממונה על חוק צער בעלי חיים בהתאם להוראת החוק.

21. לאור כל זאת, אני מורה כדלקמן:

- (1) המשטרה תמציא לממונה על חוק צער בעלי חיים בתוך 14 ימים מהיום הודעה בהתאם לסעיף 9(א) לחוק, וזאת לאחר שתבצע את פעולות החקירה הנדרשות לבירור החשד לעבירות על חוק צער בעלי חיים. תשומת לב המשטרה לטענה כי בתא המטען של הרכב הוחזק כלב נוסף מלבד הכלב שהמבקש מבקש להשיבו;
- (2) המבקש יוכל להגיש לממונה בקשה להשבת הכלב בהתאם לסעיף 9(ב) לחוק והממונה יפעל כפי סמכותו ושיקול דעתו;
- (3) ככל שהממונה ימצא שאין מקום להשיב את הכלב לידי המבקש יוכל המבקש להגיש בקשה בהליך חדש לפי סעיף 10א לחוק.
- (4) בשלב זה, ועד גיבוש עמדת הממונה או עד החלטה אחרת של ערכאה שיפוטית מוסמכת הכלב לא יושב לידי המבקש. ככל שהממונה ימצא כי יש להשיב את הכלב למבקש, החלטה זו לא תמנע את השבת הכלב בהתאם להחלטת הממונה.
- (5) עד קבלת החלטת הממונה על חוק צער בעלי חיים לא תעביר העמותה המשיבה את הכלב לידין של אדם אחר ולא תוציא אותו מהחזקתה.

המזכירות תעביר החלטה זו בדחיפות למבקש, למשטרת חדרה, לעמותה המשיבה ולממונה על חוק צער בעלי חיים.

ניתנה היום, ט' אייר תשפ"ב, 10 מאי 2022, בהעדר הצדדים.